

Bereznai Péter

Autodidakta. 1967-71 között a Békéscsabai Képzőművészeti Kör tagja, 1971-72-ben a zebegényi Szőnyi István Szabadiskola hallgatója volt, részt vett a balatonboglári kápolnatárlatokon. 1971-től 73-ig a békéscsabai Dürer Nyomdában tanult. 1975-ben költözött Szentendrére, ez évtől meghatározó művésze a szentendrei Vajda Lajos Stúdiónak. 1977-ben részt vett a Leninvárosi (ma: Tiszaújváros) Kísérleti Műhely munkájában, ahol műanyag szobrokat készített. 1988-94 között a zebegényi Szőnyi István Szabadiskola alkalmazott grafika tanára volt. Gazsi Endre, Mokos József voltak a mesterei. 1984-ben elnyerte a Pest Megyei Tárlat, Szentendrei Képtár, Pest Megyei Tanács díját. 2002-ben Munkácsy-díjat kapott.

Beke Zsófia a következőképpen jellemzi pályáját: „A hetvenes évek második felétől a szentendrei Vajda Lajos Stúdió művészeti köre határozza meg kezdetben underground jellegű alkotótevékenységét. Anyaghasználatára – konstrukcióira és festményeire egyaránt – a változatosság, technikájára a leleményesség, kifejezésmódjára a humor jellemző (Rögzített lépés, Kerekeken gördülő angyal). Kedvelt témája a madár, amelyet azután a nyolcvanas évek elején készült festményein is gyakran applikál (pl. tollak). A hetvenes évek végén és a nyolcvanas évek elején festményein a sokszínűség, konstruktivista jelleg, a geometrikus-emblematikus, szürrealisztikus-absztrakt, újtárgyas stílus kísérhető figyelemmel. A nyolcvanas években a Stúdió 5. művészcsoporthoz tartozó festményei egyfajta társadalomkritikát közvetítenek. Előszeretettel alkalmaz munkáin írásjeleket, majd a keresztet vagy az ikszet, de ezek a mágikus-mértani formákra épülő munkák a csoport tagjaitól eltérő módon sokkal expresszívebbek, rituálisabbak vagy gesztus jellegűek (Esőisten siratja Mexikót, Mágikus vadászat, Égő kereszt, Indián karácsony). A nyolcvanas évek egyben az Új Szentendrei korszaka is, ami nála egyfajta sajátos, egyszerre szentendrei, másrészt absztrakt-impreszionisztikus, konceptuális természetszemléletben jut kifejezésre (Tájfirkák, Tájballett, Fekete horizont, Rózsaszín táj). Művészete sokkal vibrálóbb, élénkebb, színesebb, nyugtalanabb, mint ami a konceptualizmus alatt általában értendő. A kilencvenes évek első felében az ún. Halványfekete ciklus fémjelzi leginkább ezen periódusát. Festményei ezzel együtt absztrahálódnak, és az installáció műfajához közelednek, szerkezetüket tekintve pedig geometrizálódnak, de ahogyan szobrain is, egyszerre érződik rajtuk az újrealizmus, a neodadaizmus és a szürrealizmus hatása is.” Számos, művészekről szóló kötet tervezője, tipográfusa.

Egyéni kiállítások:

1983: Műhely G., Szentendre;

1986: Gyopár Klub, Békéscsaba;

1988: MM G., Utrecht (Hollandia);

Vihar G., Jantyk Mátyás M., Békés; Téglaközösségi Ház, Békéscsaba;

1995: Munkácsy Mihály M., Békéscsaba.

Csoportos kiállítások:

1975–78: Szentendrei Szabadtéri Tárlatok, Templomdomb;

1975–81: a Vajda Lajos Stúdió éves kiállításai, VLS G., Szentendre;

1978: Képzőművészeti kísérleteink műanyagokkal, Dorottya G., Bp.;

1981: Szentendrei Tárlat, Szentendrei Képtár; XI. Országos Grafikai B., Miskolc;

Szentendrei modern törekvések, Kápolna G., Boglárlelle;

1983: Festők és grafikusok Szentendréről, Athén, Ankara, Isztambul;

1985: A Szentendrei Grafikai Műhely kiállítása, Madrid; Pest megyei képzőművészek jubileumi tárlata, Staatliche M., Meiningen (Németország);

1986: A Szentendrei Grafikai Műhely gyűjteményes kiállítása, Szentendrei Képtár; Neue Grafik aus Szentendre – Ungarn, Salzburg;

1987: Hoescht Kultúrpalota, Frankfurt am Main;

1988: SZAFT, Ernst M., Bp.;

A VLS Vilniusban (Litvánia);

1990: SZAFT 2., KLTE, Debrecen;

1991: Unicornis, Vigadó G.;

1991-92: 10+1 éves a Szentendrei Grafikai Műhely, Szentendrei Képtár;

1993: Nagoya with Hungary, Contemporary Print Art, Nagoya; Über Grenzen, Kunstverein Böblingen, G. Contact (Németország);

1994: Aktív Art G., Szentendre; Tam-tam G.;

Suzuki Autószalon, Debrecen.

Művei megtalálhatók a szentendrei Ferenczy Múzeumban és a Modern Művészetért Közalapítvány dunaujvárosi gyűjteményében.